

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 39 (1612).

20 ГРУДНЯ 1985 РОКУ.

Виходить щотижня.

Ціна 2 коп.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

* Міська науково-практична конференція «Програма комуністичного творення і миру». Радяться суспільствознавці одеських вузів.

— 1 стор.

* У парткомі університету: більш активно і по-діловому вивчати і пропагувати передз'їздовські партійні документи.

— 2 стор.

* Трудові колективи університету вносять свої пропозиції до Основних напрямів економічного і соціального розвитку країни.

— 2 стор.

* В університеті в урочистій обстановці відкрито кабінет російсько-болгарської дружби.

— 3 стор.

XXVII з'їзду КПРС — гідну зустріч!

ПРОГРАМА КОМУНІСТИЧНОГО ТВОРЕННЯ І МИРУ

На таку тему 16 грудня ц. р. в актовому залі ОДУ на Пролетарському бульварі була проведена науково-практична конференція, в організації якої взяли участь Одеський міський Компартій України, міжобласна науково-методична рада викладачів суспільних наук Одеського вузівського центру, Одеський державний університет ім. І. І. Мечникова.

Коротким вступним словом конференцію відкрив секретар Одеського міського Компартії України О. П. Якубовський. Учасники конференції — викладачі одеських вузів і члени товариства «Знання» заслухали дві доповіді: «Головний теоретичний і політичний документ Комуністичної партії» (доповідач — голова міжобласної науково-методичної ради викладачів суспільних наук Одеського вузівського центру, зав. кафедрою історії КПРС Одеського держуніверситету ім. І. І. Мечникова, професор М. М. Якупов) і «Проблеми соціального і економічного розвитку м. Одеси в XII п'ятиріччі» (доповідач — зав. відділом Інституту економіки Академії наук УРСР В. С. Панюков).

Нинішня науково-практична конференція — відзначив О. П. Якубовський, — проходить в особливих умовах, бо ми знаходимося напередодні XXVII з'їзду КПРС, на якому будуть прийняті документи величезної політичної значимості.

Комуністами міської партійної організації, які прий-

мають виключно активну участь в обговоренні цих документів, вже подано понад 1000 доповнень, зауважень, пропозицій. Трудящі міста і області, — сказав секретар міського партії, — гаряче схвалюють і повністю підтримують курс партії на прискорення соціально-економічного розвитку країни.

Зупинившись на головних показниках Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР, промовець охарактеризував основні напрями економічного і соціального розвитку міста у XII п'ятиріччі. Більш ніж 50 процентів загальних капіталовкладень буде використано на реконструкцію промисловості Одеси. Завданням особливої ваги для партійної організації міста слід вважати турботу про успішне завершення в 1990 р. будівництва Одеської АТЕС.

Значними темами повинно вестись в Одесі житлове будівництво. В 1986 р. його обсяг має зрости на 20 процентів. Планом передбачається в 2 рази збільшити будівництво шкіл, 36 мільйонів руб. асигнується на XII п'ятиріччю на потреби розвитку у

місті системи охорони здоров'я.

Промовець окреслив основні напрями творчого використання значного наукового потенціалу вузів міста, у тому числі й суспільствознавців. Перш за все, це глибоке і обґрунтоване роз'яснення і пропаганда передз'їздовських документів; підготовка спеціалістів, політично зрілих і здатних успішно вирішувати складні проблеми науково-технічного прогресу, виховання у молодих спеціалістів громадської свідомості і вміння самостійно давати класову оцінку неоднозначним суспільним явищам.

Особливу увагу, — сказав на заключення О. П. Якубовський, — вчені вузів повинні звернути на посилення зв'язків науки з практичним виробництвом.

Потім з доповіддю виступив професор М. М. Якупов. Характеризуючи найважливіший документ партії — проект нової редакції Програми КПРС, він підкреслив, що наступність і новаторство Програми свідчать про врісність партії марксистсько-ленінізму, про її творчий підхід до найскладніших проблем сучасності.

Ув'язуючи завдання глибокого вивчення і пропаганди партійних документів з цілями учбового процесу і підготовкою майбутніх спеціалістів, доповідач закликав присутніх активізувати пошук найбільш ефективних форм і засобів, які б сприяли глибокому засвоєнню студентами важливих теоретичних положень партійних документів. Доповідач зупинився також на недоліках, які ще мають

місце в роботі одеських суспільствознавців.

У доповіді В. С. Панюкова інтерес присутніх викликали ті проблеми, які повинні бути вирішені за роки XII п'ятиріччя в процесі розвитку міста. З кожним роком, — підкреслив доповідач, — зростає значення Одеси як промислового і економічного центру, як всесоюзної здравниці і міста великих революційних і культурних традицій.

У міста — чимало проблем. Це, перш за все, необхідність галузевої переструктуризації, без чого практично неможливо добитися від існуючих підприємств підвищення продуктивності праці. Своєрідною для міста є і проблема трудових ресурсів, яка постійно загострюється через слабку демографічну ситуацію.

На думку промовця, учні одеських вузів ще недостатньо активно і творчо займаються вирішенням соціально-економічних проблем міста.

З повідомленнями на конференції виступили: ректор Одеського технологічного інституту холодної промисловості професор І. Г. Чумаков, зав. кафедрою марксистсько-ленінізму Одеського гідрометеорологічного інституту професор Д. С. Шелест; ректор Одеського політехнічного інституту професор В. М. Ажогін; головний технолог верстатобудівельного виробничого об'єднання І. Л. Літвяков, ст. референт обласної організації товариства «Знання» І. І. Цацко, комісар облвоенкомату генерал-майор М. М. Протасеня.

На заключення учасники науково-практичної конференції одностайно прийняли рекомендації, що спрямовані на покращання і активізацію роботи кафедр суспільних наук і суспільствознавців міста. В рекомендаціях, зокрема, вказується на необхідність більш повного використання наукового потенціалу кафедр суспільних наук і підвищення ефективності наукових досліджень.

На знімку: в президії науково-практичної конференції «Програма комуністичного творення і миру». Фото П. ШНЕЙДЕРОВА.

Університетські вісті

ЗУСТРІЧ З ДЕПУТАТОМ

Днями в актовому залі деканату по роботі з іноземними студентами відбулася зустріч депутата обласної Ради народних депутатів, ректора університету професора В. В. Сердюка з членами авангардних партій, громадськими стипендіатами і активом молодіжних організацій та земляцтв.

Ректор університету розповів про структуру і демократичні принципи роботи Рад народних депутатів, зрос-

таючи роль місцевих Рад, удосконалення системи народної освіти.

В зустрічі взяли участь: декан по роботі з іноземними студентами доцент Л. Х. Доленко, його замісник С. С. Федорко, зав. кафедрою РКІ доцент М. Ф. Турутіна, викладачі — куратори молодіжних організацій і земляцтв іноземних студентів.

Професор В. В. Сердюк докладно зупинився на роботі місцевих Рад, їх відділів,

депутатських комісій, зокрема, постійних комісій виконкомів з народної освіти іноземних студентів особливо зацікавили питання додержання соціалістичної законності і охорони громадського правопорядку.

На заключення зустрічі депутат обласної Ради народних депутатів В. В. Сердюк закликав актив іноземних студентів, у відповідь на турботу Радянського уряду про

підготовку національних кадрів для країн, що розвиваються, зосередити зусилля на мобілізації молодіжних організацій і земляцтв на більш якісне засвоєння навчальної програми, зміцнення дисципліни і організованості. Депутат побажав студентському активу нових успіхів в громадському і культурному житті багатонаціонального колективу студентів університету. Він дав вичерпну відповідь на численні запитання іноземних студентів.

ВЛАСКОР.

Поздоровляємо!

Наказом Міністра вищої і спеціальної освіти СРСР за заслуги у галузі вищої освіти нагороджені нагрудним значком «За відмінні успіхи в роботі» професори В'ЯЗОВСЬКИЙ Григорій Андрійович, ПОЛІЩУК Дмитро Іванович і доцент ФІНОГІН Микола Якович.

Від імені читачів редакція газети «ЗНК» сердечно поздоровляє трьох ветеранів Великої Вітчизняної війни і університету і щиро зичить їм доброго здоров'я і великих творчих успіхів в почесній справі підготовки і виховання молодих спеціалістів.

У парткомі університету

На черговому засіданні партком розглянув питання: «Про вивчення і пропаганду актуальних партійних документів кафедрами історії КПРС і політекономії» (доповідач, голова комісії М. Д. Орехов); «Про керівництво партійними бюро історичного і механіко-математичного факультетів роботою комсомольських організацій» (доповідач голова комісії В. М. Куплін).

Були заслухані також питання «Про удосконалення структури організації роботи з іноземними студентами на факультетах» (Інформація В. В. Анищука) і «Про роботу Ради за естетикою побуту і завдання парторганізації університету по покращанню естетики побуту» (Інформація О. Г. Вязовської).

Під час обговорення першого питання було відзначено, що партійні бюро історичного і механіко-математичного факультетів (А. К. Лозовський і С. Ф. Скороход) провели значну роботу по пропаганді партійних передз'їздівських документів. На відкритих партійних зборах, засіданнях кафедр, методологічних семінарах, при роботі над лекційними курсами, в спілкуваннях викладачів зі студентами в гуртожитках відбувалося жваве обговорення і творче осмислення основних положень проектів нової редакції Програми КПРС, змін у Статуті партії, Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР.

Комуністи кафедр зробили ряд змістовних пропозицій і зауважень до текстів цих документів і приймають активну участь в їх пропаганді в системі партійної освіти і товариства «Знання».

В цій важливій роботі мають місце і недоліки. Головний з них — немає необхідної наполегливості і можливості в реалізації намічених заходів і дієвого контролю за їх виконанням.

До значного напруження в діяльності викладачів призводять позапланові публічні виступи, відсутній справжній обмін досвідом в читанні лекцій про передз'їздівські матеріали.

У постановчій частині партком зажадав від партійних бюро факультетів забезпечити необхідний контроль за якістю відповідних заходів, приділяючи головну увагу високому ідейно-теоретичному рівню лекцій і занять. До роботи по удосконаленню форм вивчення актуальних партійних документів більш широко повинен залучатися партійно-комсомольський актив.

Партком звернув увагу на необхідність посилення ідейно-виховної роботи серед іноземних студентів.

Розгорнута постановка була прийнята і з питання про партійне керівництво комсомолом на історичному і механіко-математичному факультетах. Зокрема, партбюро факультетів вказано на необхідність розробити перспективний план заходів по роботі з комсомольськими організаціями і продовжити роботу по вихованню і висуванню у склад комсомольських бюро факультетів і курсів партійних кадрів із числа студентів-комуністів.

Партбюро факультетів мають всіляко заохочувати комсомольське самоврядування і надавати допомогу в удосконаленні стилю роботи комсомольських бюро і комітетів. Особливу увагу належить звернути на організацію молодіжного дозвілля.

Редакції газети «За наукові кадри» рекомендовано ширше і більш глибоко висвітлювати хід вивчення і пропаганди передз'їздівських документів, а також питання партійного керівництва комсомолом.

Були прийняті відповідні рішення з інших питань.

ДОСВІД ДРУЗІВ— СПІЛЬНЕ НАДБАННЯ

Під таким заголовком одночасно в м. Одесі і в м. Сегеді вийшла книжка російською та угорською мовами.

Книга відкривається статтями першого секретаря Одеського обкому Компартії України А. П. Ночовіна і першого секретаря Чонградського обласного комітету Угорської соціалістичної робітничої партії Шандора Сабо. Вони розповідають про витоки радянсько-угорської дружби, славі традиції цих зв'язків, про єдність справ і прагнень трудящих обох областей, роботу партійних органів, громадських організацій, закладів науки і культури, про соціалістичне змагання колективів споріднених підприємств, їх обмін досвідом та про шляхи розвитку соціалістичної економічної інтеграції.

Про співдружність учених Одеси і Сегеда, досягнення університетської науки і її роль в розвитку народного господарства розповідають ректор Сегедського університету імені Аттіли Йожефа доктор Дюла Кришто і ректор Одеського державного ордену Трудового Червоного Прапора університету імені Г. І. Мечникова, почесний доктор Сегедського університету, голова обласного відділення Товариства радянсько-угорської дружби професор В. В. Сердюк.

Одеський і Сегедський університети щорічно проводять обмін ученими, які читають лекції, діляться досвідом науково-дослідної роботи, виконують конкретні дослідження. В Сегедському університеті пройшла навчання в аспірантурі і наукове стажування група наших математиків. В свою чергу Одеський університет підготував для Сегедського університету спеціалістів з астрономії. Існує регулярний обмін студентами геолого-географічного, історичного та біологічного факультетів. Під час останнього візиту в Сегед студенти-біологи із Одеси ознайомились з науковими лабораторіями Угорської академії наук. В свою чергу, угорських друзів зацікавили роботи, які проводяться на кафедрі гідробіології по вивченню фауни Чорного моря.

В рецензованій книзі діляться досвідом передовики виробництва, виступають партійні, і радянські працівники, спеціалісти промисловості, транспорту, сільського господарства, дітяки науки, культури, письменники.

Книга добре ілюстрована, вона розрахована на масового читача. Немає сумніву, що нове видання знайде свого зацікавленого читача і в нашому університеті.

В. НІКОЛАЄВ,
журналіст.

Університетська трибуна

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТИ ПЕРЕДЗ'ІЗДІВСЬКИХ ДОКУМЕНТІВ

Колектив університету — викладачі, співробітники, студенти — продовжують зацікавлено вивчати і обговорювати важливі партійні документи, які мають бути прийняті на наступному XXVII з'їзді КПРС.

Сьогодні ми друкуємо деякі матеріали, які надійшли до редакції від наших читачів.

ТРУДОВІ КОЛЕКТИВИ ПРОПОНУЮТЬ

Як вже повідомлялося в нашій газеті (Дивися «ЗНК» № 38 від 13.12.85), в трудових колективах університету за ініціативою профспілкової організації були ретельно вивчені Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР. Були внесені окремі пропозиції і зауваження, а саме:

Розділ 10. 6-й абзац низу. Доповнити фразою: «Підвищити роль університету і педагогічних вузів як

центрів підготовки висококваліфікованих педагогічних кадрів». Хімічний факультет.

«Підвищити роль викладачів вузів, поліпшити умови праці, побуту і відпочинку професорсько-викладацького складу університетів і педагогічних вузів». Філологічний факультет.

Розділ 5. Доповнення до параграфу 23.

«Забезпечити випереджувачий розвиток виробництва сучасних комбінованих плас-

тичних мас та інших полімерних матеріалів». Хімічний факультет.

Розділ 14.

«Більш широко освоювати випуск нових видів приладів і устаткування». НДЛ-5.

Розділ 4. Доповнення до § 2.

«Забезпечити весь приріст продуктивності праці за рахунок використання досягнень науково-технічного прогресу». НДЛ-18.

ЯК І НАЛЕЖИТЬ КОМУНІСТАМ

Комуністи філологічного факультету з почуттям особистої відповідальності і причетності до великої справи забезпечення дальшого розвитку нашого соціалістичного суспільства вивчають і пропонують власні доповнення і зауваження до проектів нової редакції Програми КПРС і змін у Статуті партії.

Зокрема, в частині другій (розділ V, параграф 2) проекту нової редакції Програми КПРС після слів «Школа покликана прищеплювати учням почуття любові до Ба-

тьківщини» ми пропонуємо додати «бережливого ставлення до природи» і далі за текстом.

У цьому ж параграфі після слів «Партія невтомно долатиме педагогічні кадри», на нашу думку, слід записати: «про покращання умов їх роботи і побуту» і далі за текстом.

Пропонуємо внести деякі зміни і до проекту Статуту партії. Так, у розділі I «Члени партії, їх обов'язки і права» (пункт 9) після слів «Найвищою мірою партійного покарання є виключення

з партії» необхідно було б записати: «Керівник, який допустив зловживання службовим становищем, що несумісно з принципами комуністичної моралі, і на нього було накладено партійне стягнення, не може залишатися на своїй посаді і не може бути рекомендований на керівну посаду будь-якого рівня».

Підвищені вимоги до комуніста відповідають ленінським вказівкам про моральну чистоту члена партії.

А. ПАНЬКОВ,
доцент, секретар
партбюро філфаку.

ЦЕ І НАША СПРАВА

Увага, яку партія і уряд приділяють питанням удосконалення розвитку народної освіти, знайшла своє конкретне відображення і в нових партійних документах. Зокрема, нас, майбутніх математиків, особливо зацікавило те положення в проекті Програми КПРС, в якому йдеться про високу професійну підготовку майбутніх спеціалістів.

На мою думку, якість нашого фаху залежить не лише від викладачів, але й від нас самих, студентів. Проект Програми, наприклад, наголошує на навчальній організаторській, управлінській діяльності, які ми повинні набувати ще на студентській лаві. На нашому факультеті створено новий педагогічний загін, члени якого ведуть у школах гуртки і факультативи з програмування.

Вчитуючись в рядки передз'їздівських партійних документів, з гордістю думаю про те, який нелегкий, але славетний шлях пройшов наш народ від перших післяреволюційних років до соціалістичного сьогодення. І особливо радує те, що партія, накреслюючи плани соціально-економічного розвитку країни, як і завжди, покладає велику надію на радянських учених.

Мимоволі згадуються деякі епізоди власного життя. На початку Великої Вітчизняної війни я працював в Одеському фармацевтичному інституті. Наш інститут був евакуйований на Схід і мав розташуватися у Куйбишеві. Але коли я добрався через Сталінград до Куйбишева, інституту там вже не було. І я прийняв пропозицію зайняти в Куйбишевському педагогічному інституті посаду завідувача кафедрою фізіології людини і тварини.

Наша кафедра розпочала наукову роботу оборонного характеру. Ми працювали над пошуком ефективного методу прискорення заживлення ран. В експериментах на тваринах була використана методика пересадки консервованої тканини за мето-

дом академіка В. П. Філатова. Досліди дали позитивні результати, про що я інформував В. П. Філатова, який працював в той час в Ташкенті, та академіка-хірурга С. І. Спассокуцького, який жив у Куйбишеві. Наш метод знайшов широке застосування в госпіталях.

ЗАЗДРЮ МОЛОДИМ

На базі кафедри ми організували лабораторію з метою отримання у собак натурального шлункового соку. То був єдиний на той час в нашій країні пункт виробництва такого необхідного для поранених препарату.

Окрім наукової роботи, викладачам інституту доводилося виступати з лекціями і бесідами на заводах, в першу чергу авіаційних. Не раз виступав і я в міському Будинку партійної освіти. Нарівні зі студентами працювали ми і на розчищенні заліз-

комсомольської організації. Про рішення грудневого (1985 р.) Пленуму ЦК Компартії України стосовно партійного керівництва комсомолом присутній розповіла В. М. Тити каю.

З інтересом слухали комсомольці розповідь Олени Коваленко про підсумки зустрічі Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова з президентом США у Женеві.

Комсомольці підтримали і підписали заклик газети «Комсомольська правда» про надання свободи Леонарду Пелтієру.

П. ЦУШКО,
член комсомольської організації співробітників
філфаку.

чичих колій від снігових заметів, щоб забезпечити своєчасне проходження по них ешелонів з бійцями, танками та іншою зброєю, які йшли на Захід, на фронт.

Не дивлячись на матеріальні труднощі, учбовий процес продовжувався, як і до війни. Ми готували для країни кваліфікованих спеціалістів.

На початку 1944 р. мене перевели у Москву для роботи в Інституті експертизи працездатності і організації праці інвалідів війни. У Москві я пережив і щасливі миттєвості Перемоги.

А сьогодні я щиро заздрю молодим ученим, яким доведеться виконувати соціальне замовлення партії — реалізувати великі накреслення Програми КПРС у галузі науки і культури. Немає сумніву, що і цього разу складні завдання будуть виконані з честю. Бо для справжнього вченого немає більшого щастя, аніж віддавати себе усього для блага народу.

Р. ФАЙТЕЛЬБЕРГ,
доктор медичних наук,
професор, ветеран
праці ОДУ.

СИМВОЛ ДРУЖБИ

ЗОЛОТІ
РУКИ
МАЙСТРАФОТО-
РЕПОРТАЖ

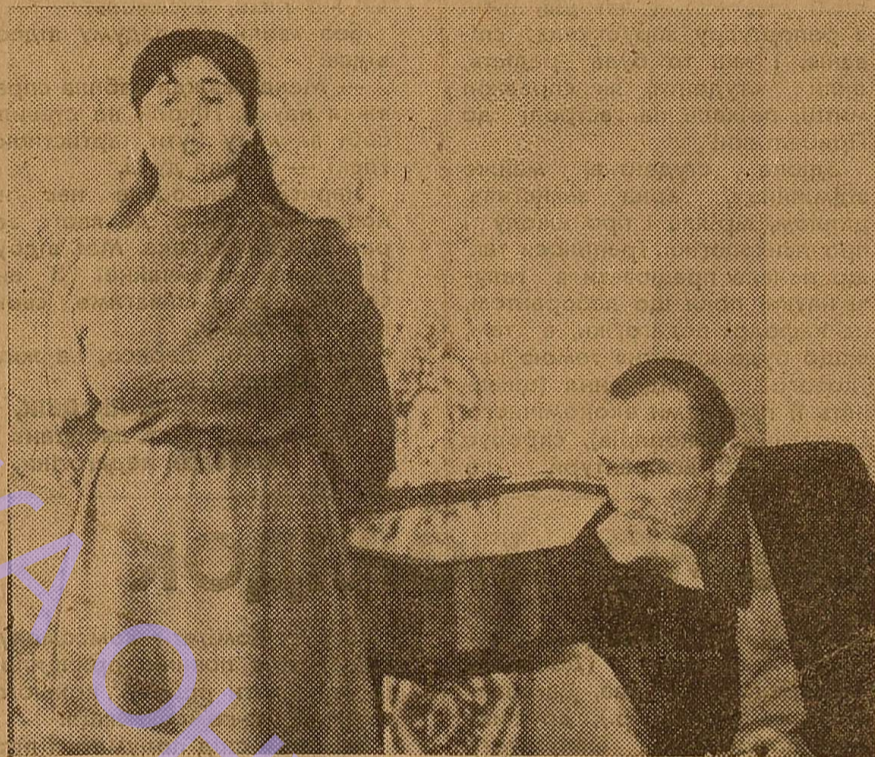
На філологічному факультеті відбулася пам'ятна подія — 6 грудня в урочистій обстановці було відкрито кабінет російсько-болгарської дружби. Під оплески викладачів, студентів, гостей червону стрічку перерізав представник Генерального консульства НРБ в Одесі Васил Андонов. Свято розпочинає завідуючий кафедрою української літератури, заслужений діяч культури УРСР, кавалер болгарського ордена «Кирила і Мефодія», доктор філологічних наук професор І. М. Дузь. Він розповів про славні традиції радянсько-болгарської дружби, про єдність процесу розвитку братерських літератур.

Доцент В. О. Колесник познайомила присутніх з експонатами стендів, що розповідають про болгарських поетів, які жили колись в Одесі, про життя і роботу Г. Димитрова, про слов'янських просвітителів

Кирила і Мефодія. Тут же — етнографічний куточок, в якому представлено предмети побуту, чоловічий і жіночий одяг болгарського народу тощо.

Одеські поети Станіслав Стриженюк і Анатолій Глушак прочитали вірші болгарських поетів у власних перекладах. Багато віршів Христо Ботєва, Івана Вазова, Алеко Константинова прозвучало в той день, їх прочитали студенти філфаку Наталя Ананьєва, Олена Вуколова, Нателла Ростомашвілі та інші.

На завершення виступив консул Васил Андонов. Він подякував вченим і студентам факультету і висловив впевненість в тому, що зв'язки шанувальників болгарської літератури в університеті з діячами літератури і культури соціалістичної Болгарії будуть міцніти і розвиватися, як і дружба між нашими народами.

НА ЗНИМКАХ: консул Генерального консульства НРБ в Одесі Васил Андонов перерізає червону стрічку; виступає професор І. М. Дузь;

звучать вірші болгарських поетів.

Фоторепортаж
І. МОСКАЛЕНКА.

Володимир Семенович Доменко — слюсар-механік учбово-експериментальних майстерень університету, член КПРС з 1944 року. Всі, кому доводиться спілкуватися з цією людиною, відзначають його сумлінність, працьовитість, любов до своєї справи, розвинуте чуття гордості за причетність до робітничого класу. Справді золоті руки у Володимира Семеновича, стільки доброго зробили вони за таке довге трудове життя.

Тільки в університеті Володимир Семенович працює майже 40 років. Із ні до чого непридатного мікроскопу він може зробити іграшку. Спокійно і діловито, власним прикладом виховує майстер у студентів і співробітників бережливе ставлення до народного майна.

З оптикою Володимир Семенович мав справу ще в роки війни, коли був влучним снайпером. Воювати довелося на Волховському та інших фронтах. За бойові і трудові заслуги ветеран нагороджений багатьма медалями, безліччю грамот і подяк.

Неодноразово був удостоєний він почесного звання «Ударник соціалістичного змагання».

В. С. Доменко активний учасник громадської роботи: в майстернях у різні часи його обирали парторгом, профоргом, керівником ДНД.

Чимало у нього інших громадських доручень.

Володимир Семенович — скромна, душевна людина, хороший сам'янин, люблячий батько та дідусь.

Хочеться сказати йому велике спасибі за чесний, самовідданий труд та побажати щастя і здоров'я.

В. ХРАМОВА,
співробітниця
кафедри
ботаніки
біофаку.

ЗУСТРІЧ
З ВЕТЕРАНОМ

Закінчується перший семестр, а з ним і період адаптації з напруженим навчанням, різними культурно-масовими і виховними заходами. Одним із таких заходів, який викликав у студентів нашої групи великий інтерес, була зустріч з ветераном Великої Вітчизняної війни Олександром Карповичем Михеєнком. Студенти почули цікаву розповідь про життя комуніста лєнінського призову. Олександр Карпович розповів, як він, син селянина-бідняка, пішов у місто, поступив на завод. Робітник Михеєнко весь час займався самоосвітою, підвищував свою класову свідомість.

Найкраща оцінка людини — це думка про нього товаришів по роботі. На тих пам'ятних партійних зборах, де розглядалося питання про вступ молодого робітника Михеєнка в партію, всі одноставно підтримали його кандидатуру, говорили про нього щирі, теплі слова.

Потім було навчання на курсах, робота бригадиром, майстром, начальником цеху на одному із заводів Донбасу. Ось такий шлях пройшов комуніст, робітник Михеєнко до 1941 року.

Почалася війна. Олександр Карпович керує евакуацією свого заводу на Урал, переводом його на випуск воєнної продукції. Як тільки завод став випускати необхідну для армії продукцію, Олександр Карпович йде добровольцем на фронт. Батьківщина нагородила його за доблесть і відвагу багатьма нагородами. Після перемоги Олександр Карпович повертається на рідний завод, а виїшовши на заслужений відпочинок, оселяється в нашому місті.

Багато питань задавали ми ветерану, цікавили нас різні події з життя цієї людини. Воєнне життя комуніста Михеєнка — прекрасний взірць для наслідування.

Ю. ШЛЕЙМОВИЧ,
студент I курсу
мехмату, слухач ШМЖ.

Школа ~ університет ~ школа
ВИЩА ОСВІТА:

Коли матеріал було підготовлено до друку, ми показали його молодій вчительці, яка закінчила університет в цьому році. «Як це ж про нашу школу», — здивовано сказала вона, Ні, в кореспонденції розповідається про зовсім іншу школу, Отже, реальна проблема існує. А яка ваша думка з цього приводу?

Ранок. Уроки в школі почалися декілька хвилин тому. В коридорах замирає луна дитячих голосів, чути швидкі кроки тих, хто запізнився. За тісно зачиненими дверима класів починається звичайний шкільний день. З його радіощами, розчаруваннями, маленькими відкриттями... За кожними дверима — окремий своєрідний світ. Ось, наприклад, ці двері, на яких табличка «Кабінет біології». На уроці — 7А клас.

Урок проводить молода вчителька, випускниця нашого університету. А що учні? Тільки що не бойкотують відверто її урок. Кожний займається своїми справами, роблячи вигляд, що уважно слухає пояснення.

На перерві підходжу до групки семикласників, які щойно вийшли з уроку, вони розмовляють про особисте, жодної фрази про урок. Намагаюся зв'язати розмову. Спочатку натикаюся на мовчанку, насторожені погляди. Потім, переконавшись, що я не із «офіційних кіл», хлопчики стали триматися вільніше. Один відверто почав: «Ні, вчителька хороша, та й біологія нам нічого поганого не зробила. Ми любимо тварин, навіть квіти

вироснуємо. А не слухаємо тому, що не цікаво. Ми б за ці 45 хвилин встигли б, наприклад, або диск помінати, або щось придбати, або я зміг би продати фірмову куртку, яку батько із заграники привіз, ось це — справа».

Мені стало не по собі від цієї відвертості тринадцятилітньої людини. Людина, яка по суті, ще й жити не почала, але вже обмежила своє життя рамками матеріального благополуччя, за якими залишилися і Рафаель, і Пушкін, і Шопен, і Ейнштейн, і Павлов... Радість життя цей хлопчик вбачає в тому, щоб брати від нього як можна більше і нічого не віддавати. Можливо, мене звинуватять в категоричності суджень, скажуть, що не можна робити висновки з однієї розмови з такими «несерйозними» людьми, якими прийнято вважати хлопчиків. Але звернемося до людей дорослих. Навіть солідних, якими на фоні семикласників здаються десятикласники.

Лариса з тих дівчат, про яких говорять «благополучна у всіх відношеннях». Вона хороша учениця, активістка громадського життя, поведінка теж відмінна. Але я гля-

нула не неї під час уроку і раптом наткнулася на такий безнадійно нудьгуючий погляд, що в мене все в середині завмерло. Могло здатися, що ця симпатична дівчина терпить на уроці адську муку. Її сусідки справа захоплено грають в шахи, хтось під партою плетє, а хтось переписує у свого товариша завдання з хімії. Сашко, відмінник, розумник, душа десятого класу, підморгує мені: нічого, мовляв, це ще нормально, адже половина класу слухає. Потім, після уроку, учні відверто зізнаються, що на уроках вони нудьгують, «висиджують» свої атегати, і що в інституті підуть тому, що «всі вступають до вузів», адже без диплому зараз бути «непрестижно». А як з цим дипломом створювали матеріальну базу свого життя — це вже справа техніки. Ось такі, приміром, думки.

І як віддуння цієї розмови — інша розмова, що відбулася зі студенткою IV курсу університету. З усмішкою перераховувала вона мені свої «хвости», з гумором описувала свої «гріхи» перед деканатом. Я намагалася натякнути про загрозу відрахування, на що вона широко розсміялася: «Ну що ти! Адже ми тут всі стали в чергу за дипломом і на всіх цього товару вистачить. Прийде час, візьмемо свою «покуп-

НЕМИНУЧИСТЬ
ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

ку» в оригінальній упаковці і роз'їдемося... На цій дорозі такі колії, що з них не вискочиш». Слухаючи оцю «премудрість», я подумала: «І ця людина ввійде в клас і буде навчати дітей не тільки законам розвитку науки, але й законам життя».

То чия ж вина, в чому причина такого ставлення до своєї справи, до життя в цілому? Старі шкільні вчителі скаржилися на молодих колець, безвідповідальні, безініціативні, мають низький професійний рівень, зате наділені непомірно високою зарплатою і самодовольством. Ось така, далеко не повний перелік «професійних якостей». Викладачі університету, в свою чергу, висловлюють незадоволення абитуриентами, які щорічно приходять до вузьських аудиторій. Невже зачароване коло? Де ж вихід із цієї ситуації?

Проблем багато, варіантів їх вирішення ще більше. Чи не настав час вищій і середній школі, керуючій шкільною реформою і проектом нової редакції? Програми КПРС, об'єднати свої зусилля в пошуках нових ефективних форм роботи? Тільки спільні дії можуть дати позитивні результати.

І. КИШИНІВСЬКА,
студентка IV курсу
філфаку.

Присвячується Сергію Єсеніну

6-го грудня в актовому залі деканату по роботі з іноземними студентами відбувся вечір, присвячений великому російському поетові, якому в цьому році виповнилося 60 років. Цей вечір підготували угорські студенти із Будапешта і Сомбатхея. Програма розпочалася відомим віршем Єсеніна «Лист до матері». Гості вечора — студенти одеської консерваторії — виконали пісні на вірші поета. Потім знову звучали вірші Єсеніна, сповнені любові до Батьківщини, до природи. Особливо виразно

прочитала їх дівчина із Сомбатхея Тюдде Пар. Найбільше мені сподобалась пісня «Отговорила роща золотая» у виконанні угорської студентки Ліві Фараго. Хоч вона й не професійна співачка, проте її голос звучав проникливо і задушевно.

Підготувати вечір, підібрати твори поета нам допомагала Тетяна Яківна Ляпіна, викладачка російської мови. Під час вечора вона демонструвала діапозитиви, ілюструючи біографію поета.

В другій частині вечора виступив одеський поет Ігор

Неверов. Він розповів про зустріч С. Єсеніна з Ф. Е. Дзержинським. І знову звучали вірші поета у виконанні угорських студентів. Вечір закінчився виступом співаків Одеської філармонії. Вони виконали романси на вірші С. Єсеніна.

Вечір мені дуже сподобався. Відчувалося, що студенти готувалися до нього ретельно, з почуттям ширшої любові до творчості Сергія Єсеніна.

Керекеш ІЛДИКО,
угорська студентка —
стажистка ОДУ.

ПІСНЯ—СУПУТНИЦЯ ЖИТТЯ

Лариса Гончарук полюбила пісню ще з дитинства. В шкільні роки була солісткою хору районного Будинку піонерів, останні ж два роки перед закінченням школи співала у вокально-інструментальному ансамблі.

Є щось артистичне в її зовнішності. Чи то легкі й стрімліві рухи, а може чуйність і зацікавленість до проявів всього справді прекрасного в житті, до тих майже невольних миттєвостей поведінки людини, що одразу висвітлюють її душу?

На першому ж курсі університету Лариса увійшла до складу естрадного оркестру під керівництвом Леоніда Левітана. Та почалися дні навчання на геолого-географічному фа-

культеті, які треба було поєднувати з майже щоденними репетиціями. Брала участь в міжвузівських оглядах, у святкових концертах, де співала пісні радянських авторів, пісні з репертуару зарубіжних співаків. І яка то була радість, коли студенти, як справжні митці, поїхали на гастролі до Прибалтики!

Здібна студентка, майже відмінниця, вона захистила диплом, мріяла і про школу і про психологію. Трапилося так, що почала працювати в галузі науки, поки що лаборантом, на кафедрі педагогіки, а там, якщо буде «горіти» темою наукового дослідження (цікавлять її проблеми економічного виховання школярів), спробує вступити до аспірантури. Але

задля досягнення мети треба спочатку попрацювати, проявити себе у чомусь серйозному.

— Невже це твоя мрія, Ларисо? — щиро дивуюся. — А як же пісні, ансамбль?

Без хвилини роздуму відповідає:

— Мене завжди вабила справжня наука. Ніколи не ставила собі за мету бути артисткою. Пісні — то для душі.

Лариса запросила нас на новорічний вечір, до якого зараз йде підготовка. Має відбутися щось незвичайне! З ансамблем вона співатиме свою нову програму.

Щастя тобі, Ларисо, на життєвій і творчій ниві!

О. ЛЮДВІК,
ст. лаборант
кафедри педагогіки.

ОХОРОНЯЄМО ПОРЯДОК

В Одеському держуніверситеті діє більш ніж тисячний загін народних дружинників. Щоденно близько п'ятидесяти чоловік заступає на чергування по охороні громадського порядку в гуртожитках університету і в 1-му мікрорайоні Центрального району м. Одеси. Цим наші дружинники суттєво допомагають правоохоронним органам у попередженні правопорушень. Так, силами дружинників було попереджено ряд хуліганських вилазок і злочинів. 9-го грудня цього року студенти хімічного факультету Д. Мац, М. Соколенко, Н. Рискулова, Т. Сафонова та інші затримали і доставили в міліцію грабіжника, а 12-го грудня співробітники фізичного факультету А. Швець, А. Безродних, Ю. Руденя та інші відвернули бійку біля бару «Хвиля». І такі факти не поодинокі. Проте, треба сказати відверто, що іноді в ряди ДНД потрапляють люди з не досить високим рівнем громадянської свідомості. Деякі з них ігнорують вимогу про необхідність регулярно приходити на чергування з посвідченням дружинника, а то і зовсім можуть зійти з маршруту патрулювання. Зокрема, з маршрутів патрулювання сходили: група дру-

жинників, студентів філологічного факультету (Доброєр, Бондаренко, Суркова, Дагелайський — 25.11.85 р.); дружинники історичного факультету (Єрмоленко, Кондратьєв, Бабарев — 28.11.85 р.); хімічного факультету (Афтушенко, Штирбу, Стрельцова та інші — 9.12.85 р.). Ці факти свідчать, перш за все, про серйозні упущення у вихованні активної життєвої позиції у студентів, про недостатню увагу до роботи народної дружини з боку партійних і комсомольських організацій названих факультетів. Іноді можна почути, що участь в роботі ДНД не може розцінюватися, як серйозне громадське доручення студента і не може зараховуватися як завдання з громадсько-політичної практики. Тим часом, робота в ДНД вимагає відповідального ставлення до себе. І, безумовно, може зараховуватися як доручення в ГПП, якщо дружинник буде сумлінно виконувати свої обов'язки і матиме десять-п'ятнадцять виходів на чергування.

Необхідно поліпшити правову підготовку членів ДНД. В цьому питанні суттєву допомогу дружинникам міг би надати народний університет правових знань юридичного факультету.

Комітети комсомолу факультетів повинні принципово оцінювати роботу кожного дружинника-комсомольця.

Всім нам слід подумати і про розширення діапазону діяльності наших дружинників. Чому б членам ДНД не зайнятися «важкими» підлітками за місцем їх проживання в 1-му мікрорайоні Центрального району. Зараз така робота проводиться поки що тільки комсомольцями хімічного і механіко-математичного факультетів. Звичайно, при відповідному контролі з боку комітетів комсомолу факультетів і хорошій організації така робота могла б стати індивідуальним завданням з ГПП.

Велику увагу діяльності ДНД приділяє партком університету. Добре працюють відповідальні за ДНД на юридичному (В. Федоров) та механіко-математичному (А. Діденко) факультетах.

Кращі студенти - дружинники нагороджуються грошовими преміями у розмірі місячної стипендії. Їх ставлення до роботи ДНД повинно стати прикладом для інших дружинників університету.

С. ГРИБНЯК,
заступник начальника
штабу ДНД.

Гострий сигнал

ДОЖИВЕМО ДО ТРАВНЯ

Не дивлячись на те, що на календарі вже остання декада грудня, на вулиці значно тепліше, аніж в гуртожитку № 1 фізичного факультету. Щоб не залежати від примхів погоди, студенти утеплюють кімнати, заклеюють і зароблюють різноманітні щілини. Будемо сподіватись, що в наших кімнатах потепліє. А ось гаряча вода в гуртожитку буває символічно. Що з водою? Коли в травні у гуртожитку відключали гарячу воду, нас запевняли, що до початку навчального року вона неодмінно з'явиться. Ми й

не хвилювалися, адже наближалось літо. Проте, у вересні, знову вселившись в гуртожиток, ми з жалем констатували, що вода з крана тече холодно і душові через це стоять пустою. Але навіть і тоді ми ще не дуже хвилювалися: попереду на нас чекали поїздки в колгосп, та й осінь стояла тепла. Проте зараз ми вже хвилюємось по-справжньому. Ось-ось ударять морози, а справа з місця не зрушена. Неодноразові звертання в адміністрацію гуртожитку ні до чого не привели. Ми лише вияснили,

що справа затримується через відсутність однієї деталі, так званого терморегулятора. Ця деталь виявилася настільки дефіцитною, що ніякі намагання дістати її ні до чого не привели. Залишається надіятися лише на новорічний подарунок Діда Мороза. Тим більше, що Новий рік не за горами.

О. КОВАЛЬЧУК,
член студради
гуртожитку № 1.
(за дорученням студентів,
які проживають
у гуртожитку).

Закінчується 1985 рік. Як і в кожному колективі, у редакції газети «За наукові кадри» свої плани і наміри на 1986-й. Найбільше наше бажання — зробити газету справжнім другом читача. Але без допомоги самих читачів добитися цього практично неможливо. Отже, ми звертаємось до Вас, шановні читачі, з проханням взяти активну участь у розмові про те, якою має бути «ЗНК»-86.

1. Чи регулярно Ви читаете нашу газету? Якщо ні, то чому, як, на вашу думку, слід організувати розповсюдження газети в університеті!

2. Які з матеріалів, надрукованих в 1985 році, Вам запам'яталися і чому!

3. Що, на вашу думку, необхідно зробити, щоб газета була більш змістовною і цікавою. Які нові рубрики потрібно практикувати газеті!

4. На які теми повинна була б писати газета! З якою темою могли б Ви виступити в газеті особисто!

5. У разі відповіді вкажіть чітко своє прізвище, фах чи посаду, факультет і курс (для студентів).

Редакція дякує Вам за увагу до газети. Анкету з відповідями надішліть, будь ласка, до редакції на адресу, яка вказана у газеті.

ПИШІТЬ НАМ: 270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ: Одеса, вул. П. Великого, 2, 1-й поверх, ауд. 38.

ДЗВОНІТЬ: Редактор М. ЩЕРБАНЬ. тел. 206-748.